

[Bakholt]

les af virksomhederne. De betaler det altså selv. Der bliver jo betalt på en solidarisk måde, så de, der bruger systemet, selvfølgelig får gavn af det. Det gælder også virksomhederne.

Det er ikke udtryk for nogen lakajtjeneste.

Det arbejdsmarkedsuddannelsessystem, vi har i dette land, er et godt system, der er med til at sørge for, at vi får en veluddannet arbejdskraft, som der er brug for i de danske virksomheder. Og det er det, som hr. Glistrup er med til at ødelægge nu. Jeg undrer mig ikke over, at hr. Glistrup er med til det. Men det er dumt, hr. Glistrup, at spare 65 mio. kr. på det her.

Jeg er ikke spor forbavset over, at hr. Glistrup går med til det. Jeg er mere forbavset over, at regeringen kommer med et sådant forslag og kører det igennem.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg ved godt, at man ikke bryder sig om at få forlænget debatten meget på denne sidste dag, inden vi skal på weekend. Men det kan nu engang ikke nytte noget. Vi er jo nødt til at diskutere indholdet af disse forslag, så vi ved, hvad det er, vi gør.

Jeg kan høre på hr. Glistrups argumentation, at den går ud på – og den kan man være enig eller uenig i – at det efterhånden er lykkedes arbejdsgiverne at få læsset alle uddannelsesudgifter over på det offentlige system, så skatteyderne betaler uddannelserne.

Det er da en diskussion værd, om det er det, vi vil, eller om det er det, den borgerlige regering nu er i færd med at nedbryde, sådan at arbejdsgiverne selv skal betale al uddannelse her i landet. Det er da en diskussion værd.

Men det er helt fortvivlende, at det skal gøres på denne måde, så det kommer til at gå ud over de forkerte. Her bliver det jo dem, der kommer på uddannelse, det kommer til at gå ud over, og det er en helt anden diskussion.

Her er der altså tale om, at specialarbejdere, som skal på specialarbejderkurser, skal have den indtægt i dagpenge, der svarer til ca. 125.000 kr. om året: det er satsen jo nu. Tidligere har de kunnet få plus 25 pct., og det skal de ikke mere kunne. Man går ind og tager de penge væk.

Men lad os bare tage den anden diskussion.

Jeg skal med glæde tage den op, så vi kan få en forespørgsel om, hvorvidt det er rimeligt, at

al uddannelse er læsset over på det offentlige system. Det kan jo blive interessant, for her vil der i hvert fald – efter det, jeg har forstået – kunne blive drevet en ret stor kile ind i samarbejdet mellem den borgerlige regering og hr. Glistrup og hr. Glistrups parti. Så det deltager jeg gerne i.

Men det her handler altså om noget andet. Det handler om, at man skærer ned på folks kursusgodtgørelse.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg takker fru Lilli Gyldenkilde, fordi hun gerne vil rejse en generel debat, om det er rigtigt, at man efterhånden har losset alle uddannelsesudgifterne eller alt, hvad man kalder for uddannelse, over på det offentlige. Den debat deltager Fremskridtspartiet meget gerne i med den samme grundholdning på andre områder som den, vi giver til kende her vedrørende L 47. Men når man ikke har den, om man så må sige generelle grundlovsbestemmelse, som en generel debat kunne føre til, må vi jo tage stilling til forslagene, efterhånden som de kommer, og nu er det altså L 47, der er kommet.

Jeg kan ikke se, at det går ud over de forkerte, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, for det er helt oplagt, at de mennesker, der virkelig bliver så meget dygtigere, at de bliver meget bedre i deres erhvervsudøvelse – de specialarbejdere, eller hvad der er tale om – vil komme præcis på de rigtige kurser, fordi der vil være en fælles interesse i det. For specialarbejderen, der kan komme op i en højere lønklasse, når han får de færdigheder, og for arbejdsgiveren ved, at han kan få sine produkter fremstillet mere hensigtsmæssigt. Så derfor går det ikke ud over de forkerte.

Til hr. Bakholt vil jeg sige: Det her er den rigtige solidariske løsning, for, som hr. Bakholt helt rigtigt sagde, er det, der sker i øjeblikket, at det er nogle, der overhovedet ikke har nogen som helst interesse i området, der pligtmæssigt bliver pålagt at betale det. Om man pligtmæssigt pålægges at betale det over den skat, der hedder indkomstskat, eller den skat, der hedder marcipanbrødafgift, eller den skat, der hedder AUD-bidrag, er i og for sig så himlende ligegyldigt, for det er en skat på folk, der ikke er interesseret i frivilligt at betale til det, og som bliver tvunget til at betale til gavn for nogle